

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Occasionis bonæ non negligenda motiva alia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

hora, convenire posse cum Christo ab eo tempore, quò in Mundo incarnatus apparuit & usque ad sæculi terminum perdurabit. Post mortem verò hæc hora finem fortitur; ut, qui cum Christo in hac hora, in hoc templo, non convenierint; post mortem convenire nullatenus possint. Et cum omnes habeant horam; vè qui perdidit conveniendo horam cum Christo: qui omnem semper paratus est ad horam, quando ad ipsum redire decernimus. Sim. Cals. l. 2. c. 17. hic.

Cum autem sol occidisset. Luc. 4. 40. Cur post solis occasum adducebantur infirmi ad Christum? R. Abul. in Matth. q. 8. quia sequenti die manè recessurus erat de urbe Capharnaum. Marci 1. 35. Luc. 4. 42. Uti scilicet occasione. Sylveira hic. q. 8.

Cum audisset de Jesu. Luc. 7. 3. Mox ut Christus Capharnaum pervenit, & id intellexit centurio; nuntios ad illum misit, nè fortè discederet. Si Christus prope te transierit, & audieris famam ejus, vocem, & inspirationem; nè facias moram, sed citò accurre, antequam discedat, mors veniat. Stella hic.

Et ecce mulier ut cognovit. Luc. 7. 37. Mota ad cœlestis Doctoris verbum, suorum peccatorum mole contrita, liquefacta dulcedine Christi, tracta decore conversationis; fida in animo, de benignitate ipsius sperans remissionem peccatorum; incensa igne charitatis illius; opportunitatem perveniendi studio impigrò quarebat. At ubi tempus, & locus, & quasi Christus, conveniunt; quarens invisibiliter tracta. non sonò vocis, sed mente vocata venit. Simon. Cals. l. 8. hic de Magdalena. Nota deligentiam: non interposuit moras; non reservavit penitentiam ad finem vitæ. Casar. Arelat. hom. 7. Nec ipsa se reservavit, ut in fine vitæ penitentiam ageret; sed, dum adhuc poterat peccare, sic voluit peccata deferere, ut illam de adulteriis suis non impossibilitas subtraheret, sed voluntas. Sylveira hic. Avide arripit occasionem salutis, alibi forsan non habitura. Tertull. l. de pœnit. c. 4. rape occasionem inopinatæ felicitatis. Id. ib.

Occurrunt ei decem viri leprosi. Luc. 17. 12. Occurrunt ei; nè, si transiret Jesus, ipsi remediò privarentur. Utere occasione salutis, quæ a tegro calva est. Sylveira hic. q. 3.

Quod Jesus transiret. Luc. 18. 37. Cœcus oblatam arripuit occasionem: nam pertransiit benefaciendo. Act. 10. 38. Escobar t. 5. Prophet. Chr. l. 12. sect. 2. §. 2.

Domine, memento mei. Luc. 23. 42. O quam bene occasione tam bonâ uti scivit, petens gratiam eò die, quò sanguinis sui thesauros Christus fudit; eò die, quò cum divina iustitia genus humanum reconciliabatur; eò die, quò pro reis innoxius immolabatur. Did. Niss. f. 2. D. Palm. de Convers. boni latr. Latro accessit optimò tempore. 2. Cor. 6. 2. *tempore accepto exaudi te, & in die salutis adjuvi te.* Dum enim omnia tempus habent, quænam dies salutis? quod tempus acceptum? nisi hora illa, in quò tantum sacrificium Patri oblatum est; quando Christi chari-

Polyanth. Sac. Tom. II.

tas summè exarsit; quando gratiæ pretium tam copiosè effundebatur. Olorius f. 2. D. Palm.

Reliquit ergo hydriam suam mulier. Joan. 4. 28. Quare mulier, dum tendit in civitatem, hydriam relinquit? Ratio hujus germana: nè ipsam hydriam prius domum portans detineretur ad tantum bonum suis concubibus nuntiandum: nè etiam ipsâ morâ Christus inventus in itinere elaberetur. Sylveira hic q. 37.

Secundum tempus. Joan. 5. 4. Descendit Angelus opportunò tempore, quando Deo visum; non certò aliquò Paschatis, sed hominibus minimè cognitò. Et idè Angelus aliquando venit interdiu, aliquando nocte, aliquando frequenter in anno, aliàs raro. Euthymius: non semper fiebat miraculum, sed certis temporibus; hominibus quidem incognitis; verum frequenter, ut opinor, in anno: propter hoc siquidem in porticibus deambulabat languentium magna multitudo. Hoc à nobis Dominus maxime exoptat, ut omnibus horis, & momentis, de nostra salute sollicitissimus. Sylveira hic q. 9.

Ante diem festum Pasche, sciens Jesus, quia venit hora ejus. Joan. 13. 1. Scilicet Passionis & mortis. Præoccupavit diem Passionis suæ Dominus; ut pridie faceret, & ordinaret plurima, ad remedium nostrum spectantia; quæ postredie per tumultuariam captivitatem tractare non posset: solatium Discipulorum, lotionem pedum, SS. Sacramentum. Ut disceremus, non differre ad diem mortis, quæ viventes, scientes, & prudentes, facere nos convenit. Si enim Christus summa sapientia; qui omnia derepente, & ex tempore, facere accuratissimè poterat; ita se tamen ad diem, & horam mortis composuit, ac si antecedente præparatione eguisset; quantâ præmeditatione se comparare homo debet ad horam mortis felicem, quâ tam multa occurrunt facienda, quæ antè fuisse facta oportet. Did. Niss. D. Septuag. §. 2.

Ecce aqua. Act. 8. 36. S. Hilarius in Pf. 67. Sacramentum Baptismi adeò impatienter postulavit, ut à Diacono ministerium Apostolici officii salutis suæ cupidus exigeret. Arripuit aquæ opportunitatem Eunuchus, cujus erat in via raritas per desertum. Præsentem, & aptam occasionem noluit omittere. Sylveira hic.

§. II.

Occasionis bonæ non negligendæ alia motiva.

Egrediamur foras. Gen. 4. 8. Oleaster: utinam, qui bona agunt, sic opportunum ad hoc tempus quærent, quemadmodum peccatores. Nōrunt peccatores suam opportunitatem magis operibus quærere, quam boni vix ad opera bona curant. Observavit ergo nequam Cain tempus, quò fratrem solum inveniret in agro; ubi, qui prohiberet, non inveniretur; neque, qui accusaret, adesset. Did. Niss. D. 7. Pent. §. 3.

D d 2

Qui

Qui timet Deum, nihil negligit. Ecclæ.

7. 19.

Vidimus enim stellam & venimus. Matth. 2. 2. Stella est gratia præveniens; quæ ducit ad perfectionem, & consummationem. Hugo Card. hic.

Adhuc modicum tempus vobiscum sum. Joan. 7. 33. Dives in misericordia Dominus peccatoribus his promittit vel modicum tempus: pretiosa enim temporis particula ad conversionem. Pensa illud adhuc. Cur illò modico tempore, quò adhuc donaris, ad conversionem non uteris? pro dolor! adhuc illi misericordis Dei addis, adhuc impænitentiæ, & pertinaciæ. In omnibus his peccaverunt adhuc. Pl. 77. 32. Efcobar t. 2. Perf. Chr. l. 6. sect. 1. obf. 7.

In novissimo die magno festivitatis stabat Jesus, & clamabat. Joan. 7. 37. Tolletus: eos clamore huc valde admonet suæ; nè opportunitate tantâ neglectâ pereant. Id. ib. sect. 2.

Præteriens Jeshu vidit hominem cæcum. Joan. 9. 1. Magna transiens operatus. Sic cæco, qui erat juxta Jericho, visum restituit præteriens viam. Luc. 18. 37. Sic Petrum, Andream &c. vocat ambulans juxta mare. Matth. 4. 18. Sic etiam Matthæum, cum transiret. Matth. 9. 9. Zachæum &c. ut intelligas, præterire Christum D. Si te vocat, ideo continuo accede, nè omnino pertranseat. Est tibi nunc divina inspiratio, audis concionem, vidisti amicum mori: transit Deus; responde ei: nè tibi contingat, quod sponsa, quæ continuo sponso aperire noluit. Cant. 5. 6. Cum postea surrexit, ait: ille declinaverat, atque transierat. Oforius f. 4. D. 4. Quadr.

Vae! vae! civitas illa magna Babylon quoniam una hora venit judicium tuum. Apoc. 18. 10. Repentinus tibi superveniet interitus, & poma desiderii animæ tuæ discesserunt à te. Poma, id est, opportunitas discessit à te. Efcobar t. 1. min. Chri. l. 5. obf. 5.

Adem Horæ perpetuo apertam Romani voluere, illiusque aditum patere omnibus. Alexander ab Alex. l. 1. c. 14.

§. III.

Occasio mala vitanda.

Ex Veteri.

Et nè tangeremus illud. Gen. 3. 3. Mendacii ab Interpretibus solet argui Eva; quòd non solum esum, sed etiam tactum ligni, sibi dicat prohibitum; quòd tamen c. 2. 17. non exprimitur. Ego tamen non video, cur, qui in negotio minus periculoso, montis tactum prohibuit, hic etiam tactum ligni non vetaret; licet id Scriptura non referat. Quòd si, ut est, probabile putas; meritò Deus vetuit tactum, nè à tactu veniret ad esum. Oleaster hic: pius Pater præcepit non tangere, licet scriptum non sit; nè contingeret edere. Solet Dominus vias ad peccandum, seu initia, præcludere; nè contingat peccare. Ramirez in ep. 1. Apoc. 2. 2. Produxit Dominus in medio paradisi scientiæ

boni, & mali. Quare non in extremo? nè, dum frequenter eam arborem in conspectu cernerent, quasi quibusdam irritamentis, & illecebris, illecebram in datam legem committerent delictum. Procopius apud Fernandium in Gen. 2. 9.

Ambulavit Henoch cum Deo, & non apparuit. Gen. 5. 24. Sic enim vitabat homines, ut domi se contineret. Philo l. de Abrah. latere ignotus cupiens, non humanæ societatis odiò; verum quia fugitat vitia, quibus vultus delectatur. Velloso in Judith. Paræn. 12.

Noli respicere post vergum. Gen. 19. 17. Præceptum hoc, in detestationem sceleratæ gentis, & terræ: & ut docerent, talia flagitia in tantum esse detestanda, & fugienda; quòd etiam usque ad primum conspectum visus, vel memoria, non venirent. S. Thom. Aqu. hic.

Judæis, nè idola colerent, etiam fabricare non licebat. Ex. 20. 4. Nè die Sabathi coquerent cibos, etiam ignem accendere prohibebantur.

Conscidisti saccum meum. Pl. 29. 12. Mendocia in 1. Reg. 3. peccatum comparat cum habitu saccino, aspero, & abjecto, quò peccatores induuntur. Hunc habitum dicit non exutum, sed conscissum: nam habitum, quem nocturnò tempore dormiturus exuis, matutinò iterum assumis; at verò quem non modo exuis, sed etiam scindis; nuquam amplius recipis induendum.

Liberasti me de portis tribulationum, quæ circumdederunt me. Eccl. 5. 1. 4. 5. Hoc est, peccandi occasionem Deus à iusto amovit: qui, si portarum captus esset illicio, sanè scelus non evitasset. Olival. 12. Strom. §. Et de portis &c.

Fugite de medio Babylonis, & salvet unusquisque animam suam. Jer. 51. 6.

Sepiam viam tuam finis. Os. 2. 6. Deus sepit, & obstruit vias peccatoribus, cum eos à peccatis, morbis, ærumnis, odiis, persecutionibus, cohibet; vel ipsas occasiones peccatorum tollit: quæ ingens est Dei misericordia; licet peccatori, suas delicias concupiscenti, ingrata, & exosa. Sic sepit viam libidinis lue Gallicæ: avaris, dum merces per naufragium perdunt: ambitiosis, favorem, & gratiam tollendo. Cornelius hic.

Ex Novo.

Tunc Jesus ductus est in desertum. Matth. 4. 1. Lotus in aquis illicò deserta penetravit, dedicans se totum altissimo, subtrahens se à sæculo: non sibi timens, aut cavens, existens incorruptibilis ab omni, quòd maculare hominum mores posset: sed sequentibus præstrinxit vivendi formam: quàm cauta sit conversatio eorum, qui purgationem acceperunt veterum delictorum; in quocunque sit ordinata purgatio. Sim. Cas. l. 1. c. 18.

Qui viderit mulierem ad concupiscendum &c. Matth. 5. 28. S. Chrysost. hom. 17. in Matth. semel quidem, & secundo, & tertio